

lad os nu bare passe os selv, saa kan hele den øvrige Verden passe sig. Det kunne vi ikke; der stilles internationale Krav til os, som vi maa opfylde, og det er i Erkendelsen deraf, at vi have været og ville være med til at byde dette store Fremskridt, som nu ligger paa Tingets Bord.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds appellerede til os, der have aftjent vor Værnepligt; vi skulde huske paa, hvilke Ulykker der vilde afstedkommes, naar Mandskabet ikke var dygtiggjort til at lade sig føre, og derigennem manede han os til, at vi ikke maatte gaa med til den foreslaaede Indskrænkning i Tjenestedagene. Jeg tror imidlertid, at man uden nogen som helst Skade kan gaa til denne Nedsættelse. Jeg mindes fra den Tid, jeg var Soldat, hvor megen Tid vi spildte paa de saakaldte forberedende Øvelser, og hvor ked de gjorde Mandskabet af Soldater-tjenesten. Vi indsaa meget godt Nødvendigheden af, at man skulde lære at lade sig føre, og at der skulde Tid dertil. Men jeg har lagt Mærke til, at der paa dette Punkt er ofret en uhyre Masse Tid til ingen Verdens Nytte. Da vi blev indkaldte til Lejren ved Hald, mindes jeg saaledes, at det gamle Mandskab i 10—12 Dage stod og gjorde Geværøvelser og gjorde Etmarch o. sl. Selv om vi ikke havde megen Forstand paa de militære Forhold, kunde vi dog se, at det var et aldeles utilbørligt Spild af Tid og Kræfter. Det er sikkert nok og har ogsaa været en almindelig Antagelse, at man fik for lidt Øvelse til det, det egentlig drejede sig om, nemlig Felttjenesten. Det har Mandskabet Lyst til, det har det Interesse for, og naar Tiden bliver brugt paa rette Maade dertil, er det min Overbevisning, at man i den Tid, der bydes, er i Stand til at ud-danne Mandskabet paa forsvarlig Maade.

Der er et Spørgsmaal, der er taget op, og som jeg vil bringe den højtærede Minister min Tak for. Det gælder dem, der have været Medlemmer af Skytteforeningerne. Der er Landet over Krav oppe om, at de, der have gjort et dygtigt Arbejde i Skytteforeningerne, ogsaa skulde faa nogen Godtgørelse derfor, naar de meldte sig til Militærtjenesten. I Forsvarskommissionen var dette Spørgsmaal stærkt fremme, det blev overvejet i Udvalg, som dog ikke var i Stand til at vise Veje, ad hvilke man kunde løse dette Spørgsmaal tilfredsstillende. Jeg haaber, at den højtærede Forsvarsminister vil være i Stand til at finde en tilfredsstillende Udvej. Det vilde, kan jeg gerne

sige, tilfredsstillende store Kredse af Befolkningen, ikke mindst de ledende for Skytteforeningerne, der ønske, at de flittige og flinke Skytter kunde faa nogen virkelig Belønning for deres udviste Flid. Men jeg er saa heller ikke blind for, at dersom denne Opgave skal løses rigtig, maa Lovgivningen heller ikke staa karrig med Hensyn til at tilvejebringe, hvad der er nødvendigt for, at Skytterne hjemme kunne faa den Uddannelse, de ledende til-sigte, og som kan dygtiggøre dem saaledes, at de fortjene at faa nogen Lettelse ved Hæren.

Der er et andet Punkt, jeg vil pege paa, nemlig Spørgsmaalet om Befalingsmændenes Uddannelse. Det er Hensigten at nedsætte en Kommission for at tage under Overvejelse, hvorledes Undervisningen skal lægges til Rette. Det har jo ogsaa overordentligt meget at sige, hvorledes den Uddannelse er, som de Befalingsmænd faa, der skulle være Lærere for den værnepligtige Ungdom. Det er ikke nok, at de faa den tekniske Uddannelse, de maa ogsaa have almindelig Dannelse for at kunne optræde saaledes overfor Mandskabet, at de vise, at de forstaa dette, at det er ikke Brikker og Nummere, de have at flytte med, men Mennesker, der skulle behandles og ledes som saadanne. Kun derigennem er de i Stand til at faa Mandskabet interesseret for Sagen. Eksemplets Magt er stor, og det vilde ogsaa være godt, at Befalingsmændene gennem deres Uddannelse fik en Forstaaelse af, at det gjaldt om, at man i Hæren gav et godt Eksempel. Dette gælder helt igennem for alle Befalingsmænd, men dog ikke mindst for de Førere, der skulle være Troppelærere. Jeg er glad ved, at det Spørgsmaal bliver taget op; og for den Maade, hvorpaa det bliver taget op, vil jeg takke den højtærede Forsvarsminister og haaber, at der ogsaa derudaf skal komme et godt Resultat.

Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs) udtalte under forrige Møde, at den foreslaaede Bestemmelse om Fæstningens Nedlæggelse var blot og bart noget, der havde Interesse ved, at det stod paa Papiret. Jeg kunde ikke forstaa dette, thi jeg mener, at naar dette bliver vedtaget og staar i Loven, da maa det være med dette Spørgsmaal som med alle andre Lovgivningsspørgsmaal, at Administrationen har at rette sig derefter, hverken trække fra eller lægge til, førend Lovgivningsmagten tager anden Bestemmelse, og de Bemærkninger, som det ærede Medlem da gjorde, maa jo ogsaa gælde for alle andre Love,